

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr.

5

Fylke: Nord Trøndelag

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: Frosta

Emne:

Vanubøring

Bygdelag: Frosta

Oppskr. av:

Hans Vold

Gard: Fallbuvolden.
(Volden under Moksnes)

(adresse):

Frosta.

G.nr. 67 Br.nr. 9

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle. - eller egen røynsle

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1) At bore vatn med vassåk — her heter det vassbre eller også bålbre er en gammel kjent ting. Vassbre uthølet så det kunde kvile på begge skuldre har jeg seet, men den sorten har vort liket kjent. Den mest brukelige form var ganske enkelt utformet og kville skross. over den ene aksel med en hand foran og en bak med grep i de to vassbatter. Stang og rem har jeg aldre seet. I gammel tid var vist vidjer og trækroper brukte; — jeg tror jeg har seet eksemplar av den sorten. Men jærnlenker og jærnkroger var over alt brukte det jeg minnes. Nogen særskilt navn på det enkelte dele har jeg ikke hørt anva eller: kroken ti Vassbren f. eks. Sluttk på vassbøring er det endni ikke. Dem som ikke har lagt inn springvann må sjælsøft bore vatnet.

2. At bore vatn med stoi over akslene på to karer vet jeg ikke no om. Småfolk som ikke har best. triller på en trilboi eller trøkke på en harnvogn (hantjærre) en fôrme eller

Lagget stamp når første inntreder så vatne må hentes på lengre avstand end vanlig. Folk med hest kjører i store kar - vasskar - kar som har en 20-30 bøtter. For å forhindre skævelping brukes (og brukes) tildels et læk som omtrent fyller karret, tildel brukes man også løvkviste. -

3 Vet ikke no om det

4 Alle i gården måtte bære vatn - alt etter som det høvet.

5 Det er no i stor utstrækning inlagt springvatn i gårdene og mange småbruk har også - eller slik at

6 de pumper vatne inn. Enkelte steder er elektriske pumpeanlegg inlagt.

7. At disse innlegg^{også} gjelder fjøs og stall er sjælsagt.

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

adr. NORSK FOLKEMUSEUM

BYGDØY

586

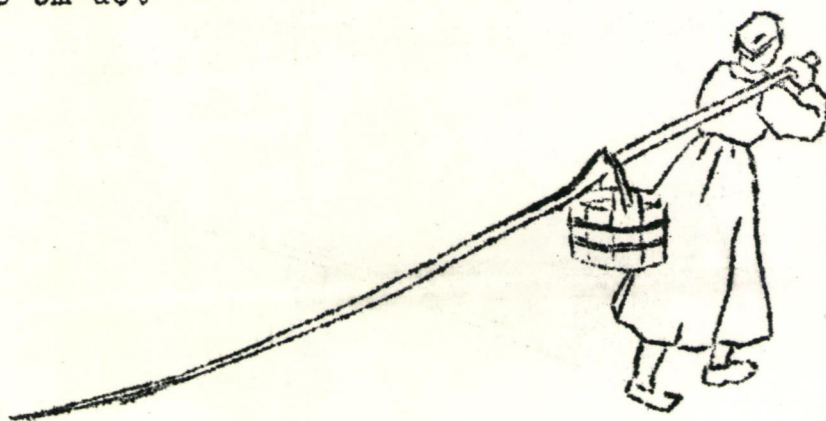
NORSK ETNOLOGISK GRANSKING
ADR. NORSK FOLKEMUSEUM
BYGDØY

2340

Ver gild og skriv svaret med blyant på same ark.

Tilleggsspørsmål til nr. 5 Vannbæring.

Tinn i Telemark har ein for eit par mannsaldrar sidan
vore vatn på ei lang stong. Ein bar den eine enden over
skula, den andre enden drog ein etter seg på marka. Taret
lekk på stonga bak ryggen at den som bar (drog). Ein liten
mothake på stonga gjorde at handtaket på bøtta ikkje gleid.
Stonga var såpass mjuk at vatnet ikkje skvampa over.
Utanom denne opplysninga kjenner ein no denne metoden berre
frå Värmland i Sverige. Det kan henda at det tidlegare har
vore meir vanleg å bera vatn på denne måten. Hugsar nokon
i Dykkar bygd noko om det ?

Tilleggsspørsmål til nr. 12.

Finst det noko opplysning om at ein brukar eller har bruka
fiskebein og fiskehovud til brensel ?

Har ein bruka kumøkk til brensel ?

Det det her spørres om er ukjent i Fasta.
— både vannbæring med stang og brensel
til av fiskebein og fiskehovud.
Også kumøkk til brensel er ukjent.

Hans Vold